

[Jeppesen (Drusebjerg).]

ikke maa være saaledes, at Organisationerne sætter sig ud over den naturlige Begrænsning, der bør gælde for dem, og ved naturlig Begrænsning maa forstaas, at en Organisation ikke misbruger sin Magt, ikke optræder saaledes, at den kommer i Konflikt med de almindelige samfundsmæssige Opgaver.

Spørgsmaalet bliver derfor, naar vi skal se paa det foreliggende Lovforslag, om man ikke i Forvejen har en Lovgivning her i Landet, som sikrer, at Misbrug af denne Art ikke kan finde Sted, og herpaa mener jeg, at Svaret maa blive ja. Det har vist sig, at vi i Kraft af den Lovgivning, vi har, af den Voldgift, vi har i Arbejdsstridigheder, og den almindelige Lovgivning, saaledes som den er udtrykt gennem de Domme, der er fældet ved adskillige Lejligheder, virkelig har en Lovgivning her i Landet, der kan bringes i Anvendelse overfor Misbrug af denne Art, og for saa vidt vil en Lovgivning som den her foreslaaede være overflødig. Hvis det endda var saaledes, at det foreliggende Lovforslag gav et klarere Udtryk, gav Doms magten en bedre Rettesnor at gaa frem efter, var Forholdet et noget andet, men dette er jo saa langt fra Tilfældet. Det er snarere saaledes, at dette Lovforslags Gennemførelse vil skabe større Uklarhed, vil gøre det vanskeligere for Doms magten at finde ud af, hvad Lovgivningsmagten har ment med den Lovgivning, der finder Sted. Den ærede sidste Taler udtalte, at man skulde betragte denne Lovgivning som symbolsk, men det maa dog være de forskellige Lovgivningsfaktorers Pligt at give Svar paa, hvad de forstaar ved de Symboler, man her har sat op i Lovparagraffer. Saaledes har det altid været, siden vi i 1849 fik den frie Forfatning, siden vi i det hele taget begyndte at befatte os med Lovgivning her i Landet, at man i Lovparagrafferne og gennem de Bemærkninger, der fulgte med Lovforslagene, gav Udtryk for, hvad det var, Lovgivningsmagten mente med de paagældende Love. Det har vi imidlertid ikke faaet noget at vide om her, Spørgsmaalene ligger endnu uklare; det er ikke blevet klaret, hverken gennem den Forhandling, der har fundet Sted i det andet høje Ting, eller den, der har fundet Sted her, hvorledes dette Lovforslags enkelte Paragraffer skal forstaas, hver Paragraf indeholder adskillige uløste Gaader. Den ærede socialdemokratiske Ordfører stillede ogsaa en Række Spørgsmaal om, hvorledes dette eller hint Punkt skulde forstaas; der er ikke givet Svar paa disse Spørgsmaal endnu, og jeg tror heller ikke, det vil blive muligt at faa

Svar paa dem, al den Stund det er meget vanskeligt at give Svar derpaa. Jeg finder derfor, at der havde været al Anledning til at tøve lidt med denne Lovgivning, at der havde været al Grund til at følge det Forslag, der blev stillet af mit Parti i det andet høje Ting om at nedsætte en Kommission eller et Udvalg med den Opgave at klare disse Spørgsmaal, og jeg vil haabe, at man her i Tinget tager det Spørgsmaal under alvorlig Overvejelse, om det ikke er rigtigt endnu i Sagens 11te Time at gaa den Vej. Derved opnaar man at faa et klarere Udtryk for, hvorledes hele den danske Befolkning opfatter dette Spørgsmaal, for det er jo ikke nok med, at der er enkelte, som har opfattet det, og Forholdet bliver endnu vanskeligere, naar disse enkelte ikke kan eller ikke vil forklare, hvad det er, de vil lægge ind i denne Lov.

Lige siden vi vedtog den første sociale Lov her paa Rigsdagen, har det været saaledes, at denne Art Lovgivning er blevet gennemført med Tilslutning fra alle Partier, og det er godt, at det er saaledes; det giver netop denne Lovgivning en kraftig Understregning, det bidrager til den Forstaaelse, som er en nødvendig Forudsætning for, at denne Lovgivning kan blive vel modtaget ude i Befolkningen. Men hvorledes stiller Forholdet sig med Hensyn til det Lovforslag, der i dette Øjeblik ligger paa det høje Landstings Bord? Det er vedtaget med et ganske lille Flertal af Stemmer i det andet høje Ting, og for saa vidt Lovforslaget kom til Afstemning ude i den danske Vælgerbefolkning, er jeg endda ikke sikker paa, om dette Flertal ikke vilde blive forvandet til et Mindretal. Men naar det er saaledes, er det jo ret vanskeligt at føre en saadan Lovgivning igennem, som sikkert har i hvert Fald en meget stor Del af den danske Vælgerbefolkning imod sig. Der er en fuldstændig Modsætning her i Forhold til Behandlingen af andre sociale Love, hvor Lovgivningsmagten har givet sig Tid, indtil den Stemning var skabt, i Kraft af hvilken man kunde føre en Lov om dette eller hint igennem. Jeg tror, det vilde være meget heldigt, hvis man vilde prøve paa at opnaa det samme ved denne Lovgivning.

Det blev sagt, at her ikke var Tale om en Klasselov, og jeg ved meget vel, at Lovforslaget i sin Tendens har Ærinde andre Steder end til Arbejderbefolkningen. Men det kan ikke nægtes, at i det store og hele er det Forholdet mellem Arbejderbefolkningen og Arbejdsgiverne, i videste Forstand, som Loven vil komme til at